

ИЗЛОЖБА

ЕКСПРЕСИЈА ВО СЛИКА

МАНЕВСКИ

СОКОЛОВСКИ

ШУМКОВСКИ

ОД СКОПЈЕ

ДОМ НА КУЛТУРА
„ГРИГОР ПРЛИЧЕВ“
ОХРИД

изложбен салон на домот

20 - 27 09 1985 год.

МАНЕВСКИ БЛАГОЈА

Роден 1957 г., Скопје. Завршил училиште за применета уметност, Скопје 1978 г. Сега е студент на IV год. на ФЛУ Скопје.
Адреса: Димитрија Чуповски 80-II/7, Скопје тел. 582-538

Групни изложби:

1982. — Куманово, Скопје, — Денови на млади творци

1983/4 — II Биенале на југословенски студентски цртеж, Белград

1985 — Изложба на студенти од ФЛУ Скопје — Белград;
Денови на млади творци од СРМ Скопје, Кочани, Прилеп;
IV Биенале на акварел на Југославија — Карловац, Задар,
Ниш, Белград;

Награди: 1985 — II награда за сликарство, Денови на млади творци од СРМ,

Поливалентноста на експресијата во сликите на Маневски условува едно комплексно доживување. Тој сублимира повеќе ликовни елементи и идејни решенија за да ја реализира замислата во конкретна форма. Сублимацијата во себе ги носи моментите на експресивната фигурација, колористичната поедноставеност (во смисла на нејзината чистота), тежнење за навраќање кон традицијата, актуелност на моментот, што се влегува во единствениот контекст на експресивниот концепт.

Фигурацијата (преку цртежот) ја наметнува експресивноста преку гестуалноста, нејзината извесност и разбиеност, која оддава впечаток (на моменти) на динамина и конфузија. Неговите форми-маски-фигури излегуваат од подсвесното и се наметнуваат со својата реална суровост. Прочистениот колорит во една смисла ја смирува композицијата, но од друга, како контра-пост, удира со својата нападност. Присуството на традиционалното (во иконографска и во смисла на избор на колоритот) латентно на тенденција на негово урамнотежување и влегување во контекстот на современото доживување на стварноста — неретко со симболика на препознатлива маркација.

Оттука и експресијата во овие слики — еден контра-ритам на укажаните структурни елементи, неочекуваното спротивставување како ефект кој раздвинува и збунува.

Разгледувајќи ги како такви, овие слики носат во себе карактеристики на сликарството од почетокот на оваа деценија, а она што ги прави особени е тежнењето кон пронаоѓање на сопствен израз во решавањето на ликовните проблеми и идејната осмисленост, а кои влегуваат во рамките на овие тенденции.

1. Оф, да не беше змијата 1983., поликолор на хартија 155x124 см;
2. Рајска градина 1983., поликолор на хартија
3. Автопортрет 1984., поликолор на хартија
4. Птицата не е мртва 1984., поликолор на хартија
5. Сликање '84 - Среќен хаос, 1984., поликолор на хартија

СОКОЛОВСКИ СЛАВЧО

Роден 1958 г., во Скопје. Завршил училиште за применета уметност во 1979 г. во Скопје. Сега е студент на IV год. на ФЛУ Скопје.
Адреса: Ѓорѓи Сугаре 10-II/16 тел. 217-064 Скопје

Групни изложби:

1985 — Изложба на студенти од ФЛУ — Белград;
Денови на млади творци од СРМ — Скопје, Кочани, Прилеп;

Награди: — III награда за сликарство, Денови на млади творци од СРМ

Експресијата која во својата изразност го инкорпорира психолошко-егзистенционалниот момент влегува во сферата на интересот на Соколовски. Со самото тоа, изборот на портретот како тема за обработка не е случаен, бидејќи тој е најпогоден медиум за изразување на човековата обременетост со денешницата. Деформацијата на формата овде не е карактерирање, туку пред се' е грч, болно изобличување од кое се создаваат монструми и фаволи - а се ли тоа сенојдневните минувачи по улиците, посетителите на нашите снисхта, прогонителите на нашата совест? Се' тоа во уметниковата потсвест ќе побара раскинатост, конфузност, а оттука подоцна на платното и тие и танки портрети. Тоа се портрети - автопортрети на Соколовски, кој како реципиент на психолошката обременетост, потенцирана со социјални моменти чинот на катарзата ќе го бара во единствениот можен израз - експресивноста.

Како финални производи, овие портрети-глави се констатација на постојното - нема прашања, нема недоразбирања, солуции. Во една таква психолошка поставеност овие портрети неможат своето постоење да го бараат во смираниот реалистички манир, туку озгора инсистираат и на употреба на бојата како симбол во Гогеновска смисла, како би изразот бил во целост комплетиран.

1. Глава I, 1985, масло на платно, 68,5 x 51,5 см
2. Глава II, 1985, масло на платно, 81 x 60 см
3. Глава III, 1985, масло на картон, 82x 63,5 см
4. Глава IV, 1984, комб. техника на картон, 63 x 43 см
5. Глава V, 1984, комб. техника на хартија, 66,5 x 39,5 см
6. Глава VI, 1984, комб. техника на хартија, 80 x 66 см.

ШУМКОВСКИ ЈОВАН

Роден 1962 г. Завршил училиште за применета уметност, Скопје,
1980 г. Сега е студент на IV год. на ФЛУ во Скопје.
Адреса: Титовоужичка 13, тел. 228-810, Скопје

Групни изложби:

1985 — Изложба на студенти од ФЛУ — Белград;
Денови на млади творци од СРМ — Скопје, Кочани, Прилеп;

Награди: I награда на ДЛУПУМ за млади творци 1980;

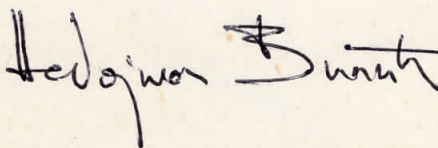
Проблемот на експресијата решаван преку колористично композирање, како доминантен момент, кој го обзема Шумковски својата појавност ја навестува низ неолку ликовни елементи. Во овој случај не станува збор за конкретна форма, линеарно потенцирана и ограничена, туку таква која се гради секундарно во свеста на реципиентот, а пред се' како флуидна материја. Тоа не е далеку од интенцијата на авторот да таквата материја ја спротивстави на просторот кој тој го избира за градба на својата идеја - подводна длабочина чија конкретност сама по себе е флуидна. Ванвата флуидност на материјата е изведена преку колорираниот потез - тој е испренинат, растргнат, прати ритмина на повторување која го потенцира моментот на внатрешниот немир, или пак е широк, ритмички нафрлен кој со својата лазурност индицира материјализација.

Всушност, експресивниот момент е согледлив токму во тоа спротивставување: на длабочината со својата тежина и свест од суштества за кои не постои динамика, дури и движење, и е спротивставена експлозија на бои, потенцирана со иснинатите, хаотични линии-црти. Од друга страна, симболика има и во изборот на риба-та како носител на идејата: риба - онаа која молчи, или поточно која е замолчена под прасанот на животната стварност; риба - како есхатолошки симбол - авторот како жртва на стварноста.

Близок до современите појавности во ликовното изразување, во чии основи лежи експресијата, Шумковски на доста специфичен начин пронаоѓа своја изразност и начин да својата внатрешна духовна стварност ја пренесе на сликата.

1. Голема зверка, 1984, масло на лесонит 108 x 93 см
2. Крупна риба, 1985, масло на платно, 75 x 100 см
3. Кој ја уби големата риба?, 1985, масло на платно, 98x 79 см
4. Хаос, 1985, комб. техника, 100 x 70 см
5. Нема наде, 1985, комб. техника, 100 x 70 см
6. Немој да одиш длабоко, 1985, комб. техника, 100 x 70 см
7. Го избришавме, 1985, комб. техника, 100 x 70 см
8. Како риба во аквариум, 1985, комб. техника, 100 x 70 см

текст:

Издавач:

Дом на култура „Григор Прличев“
Охрид

Директор:

Видео ВИДИЧЕСКИ

Уредил:

Менна ЗМЕЈНОСКА

Тиран: 150